

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa R. K.
przeciwko Sądowi Okręgowemu w Gliwicach
z udziałem Stowarzyszenia [...] Oddział w K. i Stowarzyszenia [...]1 w W.
o wynagrodzenie, w tym dodatkowe wynagrodzenie roczne, nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 grudnia 2024 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt V Pa 52/23,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Pozwany Sąd Okręgowy w Gliwicach wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 7 grudnia 2023 r., V Pa 52/23. W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego cofnął jednak tę skargę, wnosząc o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie w postępowaniu

kasacyjnym znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne (tu: postępowanie wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej) i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Wypada też zaznaczyć, że cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania przed Sądem Najwyższym. Choć bowiem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych cofnięcie środków odwoławczych podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 469 k.p.c., a zatem nie może być skuteczne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika (ubezpieczonego), to cofnięcie nadzwyczajnych środków zaskarżenia nie podlega takiej ocenie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 października 2021 r., I USK 486/21, LEX nr 3520343 oraz z dnia 22 marca 2022 r., I PSK 11/22, LEX nr 3405597).

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

r.g.

[a.ł.]